

Biblioteka Wileńskich Rozmaitości: Nowa publikacja o Wilnie

[adult cartoons](#)

[cartoon porn games](#)

[porn cartoon](#)

2014-04-12, 18:14

Kultura

W swoim czasie anonsowaliśmy ukazanie się w 2013 r. książki autorstwa Mieczysława Jackiewicza „Wilno znane i nieznanne. Czasy i ludzie” (najważniejsze wydarzenia z dziejów miasta od jego początków do XIX wieku). Niedawno dotarła kolejna pozycja tegoż autora pt. „Wilno w XX wieku. Ludzie i wydarzenia”.

Podobnie jak poprzednia, wydana została w ramach Biblioteki Wileńskich Rozmaitości przez Towarzystwo Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej w Bydgoszczy.

Redaktorem jest Henryk Dubowik, po którego niezmiennym redaktorskim patronatem – poprzednio w parze z nieżyjącym już Leszkiem Janem Malinowskim – ukazały się dwie bezcenne serie (A i B) wydań

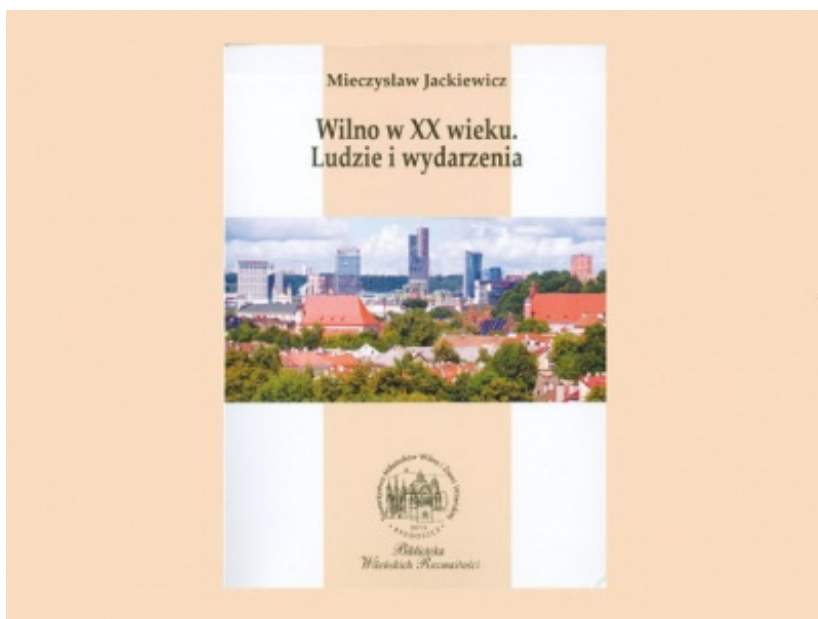
wspomnieniowych i encyklopedycznych, dotyczących Wilna i Ziemi Wileńskiej. O skali tej niespotykanej idei edytorskiej świadczy chociażby fakt, że najnowsza praca Mieczysława Jackiewicza jest 79 pozycją serii B.

O prof. Mieczysławie Jackiewiczu mówi się, że od Wilna i Wileńszczyzny „nigdy nie mógł odjechać”. Po II wojnie losy zarzuciły go do Polski, lecz do swego miasta rodzinnego przybywał przy każdej nadarzającej się okazji. Na cztery lata (1998-2002) „zadomowił się” tu w charakterze konsula generalnego RP na Litwie. Jego konto przywiązania do stron ojczystych – to 16 książek, a wśród nich – 9 tomów „Encyklopedii Ziemi Wileńskiej”, wydanej w „Bibliotece Wileńskich Rozmaitości”, własne wspomnienia „Krętymi ścieżkami” etc.

Dwa najnowsze tomy świadczą o wielkim darze autora gromadzenia informacji, ale i umiejętności jej opracowania i atrakcyjnego podania do wiadomości czytelnika. „Wilno w XX wieku. Ludzie i wydarzenia” – to lata ogromnych przemian. Ze słowa wstępnego: „...to bardzo burzliwy, ale mało znany okres rozwoju miasta nad Wilią, wraz z przeżyciami jego mieszkańców. Wilno jest miastem, które wzbudza emocje i zainteresowanie”. Odnajdziemy na stronach książki wspomnienie o tym, jak na Placu Katedralnym powstawał pomnik carycy Katarzyny i opowiadanie o „kataryniarzach”, i podziemnych kanałach.

Osobne rozdziały stanowią materiały o polskich czasopismach i towarzystwach po 1905 roku, o mniejszościach narodowych zamieszkujących miasto nad Wilią. Zresztą, nie sposób wymienić wszystkich poruszonych tematów, dotyczących dziejów Wilna ubiegłego stulecia. Autor pisze: „Miasto Wilno, od wieków zasiedlone przez Polaków, Żydów, Białorusinów, Tatarów, Karaimów, Niemców, Litwinów, Rosjan, stopniowo traci swój dawny wielonarodowy, wielowyznaniowy charakter, staje się miastem obcym, chociaż barokowe, magiczne Stare Wilno nadal czaruje swym urokiem wszystkich, kto choćby jeden raz odwiedził to „miasto pod chmurami”.

Tomasz Venclova napisał: „I co dzień miasto podziwiałem najcudowniejsze w Europie Wschodniej”. Słowa te odnieść można do autora książki „Wilno w XX wieku. Ludzie i wydarzenia”, ukazującej losy wilnian w kontekście życia miasta w XX wieku. Mieczysławowi Jackiewiczowi pozazdrościć można energii. Mijmy

nadzieję, że powstanie jeszcze niejedna książka, na której, podobnie jak dziś anonsowanej, znajdzie się dedykacja: „ Wnukom, by pamiętali o Wilnie”.

Halina Jotkiało

„Rota”

